

Βοηθός Συνήγορος του Πολίτη: Β. Καρύδης
Ειδικός Επιστήμονας: Ευτ.Φυτράκης

15 Ιουλίου 2014
Αριθμ. Πρωτ.: 152458/36904/2014

Προς τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης & Προστασίας του Πολίτη
Κύριο **Βασίλειο Κικίλια**

ΠΟΡΙΣΜΑ

Θέμα: **Παράνομη κράτηση πολίτη: Διερεύνηση και αποκατάσταση**

Σχετ.: α. Το υπ' αριθμ. πρωτ. 152458/21878/12/21-6-2012/ΣτΠ
β. Το υπ' αριθμ. πρωτ. 71572/12/1182790/21-9-2012/ΑΕΑ/ΔΔΑ
γ. Το υπ' αριθμ. πρωτ. 71572/12/1243384/2-10-2012/ΑΕΑ/ΔΔΑ
δ. Το υπ' αριθμ. πρωτ. 152458/37840/2012/26-10-2012/ΣτΠ
ε. Το υπ' αριθμ. πρωτ. 6004/15/8201-ζ'/15.11.2012/ΑΕΑ/ΔΑΠ
στ. Το υπ' αριθμ. πρωτ. 6004/15/1358-κ'/7.10.2013/ΓΑΔΘ/ΤΑΠ
ζ. Το υπ' αριθμ. πρωτ.1016/14/64-α'/21.2.2014/ΑΕΑ/ΔΟ

Ο Συνήγορος του Πολίτη, στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων του κατά το άρθρο 103 § 9 του Συντάγματος και το ν.3094/2003, εξέτασε την αναφορά του κυρίου *** ** του *** (αριθμός υπόθεσης 152458/2012) και συντάσσει το παρόν πόρισμα το οποίο γνωστοποιείται, διαβιβάζεται και κοινοποιείται αρμοδίως.

Ι. ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Ο αναφερόμενος αποφυλακίστηκε υπό όρους στις 17-11-2007 και του ορίστηκε να παρουσιάζεται τακτικά στο Τμήμα Ασφαλείας (Τ.Α.) Τούμπας - Τριανδρίας (Θεσσαλονίκης), κάτι που έπραττε κανονικά. Ωστόσο, στις 6-11-2009 συνελήφθη, μεταφέρθηκε στο Α.Τ. Σερρών και κρατήθηκε για οκτώ (8) ημέρες, καθώς υπήρχε ένταλμα σύλληψής του, λόγω μη εμφάνισης στο Τ.Α Άνω Πόλης - Αγίου Παύλου Θεσσαλονίκης (!). Αργότερα, στις 28-8-2011 συνελήφθη ξανά σε αστυνομικό έλεγχο στην Περαιά (Θεσσαλονίκης) και μεταφέρθηκε στο Α.Τ. Θερμαϊκού, όπως και στις 29-4-2012, στο Α.Τ. Αγίου Παντελεήμονα (Αθήνας) για τον ίδιο ακριβώς ως άνω λόγο. Και στις δύο αυτές περιπτώσεις κρατή-

θηκε για κάποιες (: επτά) ώρες ενώ, τελικώς, διαπιστώθηκε ότι δεν υπήρχε κάποιος λόγος δίωξης, οπότε και αφέθηκε ελεύθερος.

II. ΔΙΑΔΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ

Με το (α) σχετικό ζητήθηκε η διερεύνηση του ισχυρισμού του αναφερομένου (***) σχετικά με την, κατ' αυτόν, άνευ λόγου σύλληψη και κράτησή του, από υπηρεσίες της Ελληνικής Αστυνομία (ΕΛ.ΑΣ.) στις Σέρρες και τις δύο επιπλέον, ομοίως άσκοπες, προσαγωγές του σε διάφορα Α.Τ. της χώρας. Με το (β) σχετικό δόθηκε εμπειριστατωμένη απάντηση στην Αρχή, μετά από σχετική έρευνα της ΕΛ.ΑΣ. Από την έρευνα αυτή διαπιστώθηκε ότι, πράγματι, ο κ. *** συνελήφθη και κρατήθηκε για κάποιες ημέρες, εξαιτίας, και μόνο, της διοικητικής/γραφειοκρατικής αταξίας που είχε παρεισφρήσει στην ΕΛ.ΑΣ., ως προς τον έλεγχο του περιοριστικού όρου της εμφάνισης σε Αστυνομικό Τμήμα, που είχε τεθεί στον ενδιαφερόμενο κατά την αποφυλάκισή του. Κατόπιν των ανωτέρω, ο Συνήγορος του Πολίτη πρότεινε στην ΕΛ.ΑΣ., με το δ' σχετ.: α) να κινήσει τη διαδικασία διοικητικής/πειθαρχικής διερεύνησης για τα ως άνω συμβάντα (από την αρχική «παραδρομή» ως την μη εξάλειψη της εσφαλμένης εγγραφής), και β) να εξετάσει τη δυνατότητα αποκατάστασης (ηθικής και υλικής) του ενδιαφερομένου, ιδίως με την καταβολή αποζημίωσης.

Πράγματι, το Αρχηγείο της ΕΛ.ΑΣ. ανταποκρίθηκε στις άνω προτάσεις και, με σχετική απόφαση (αρ. πρωτ. 6004/15/8201-στ'/14.11.2012/ΑΕΑ/ΚΟΑΔ), διέταξε τη διενέργεια Ένορκης Διοικητικής Εξέτασης (Ε.Δ.Ε.) και επίσης τη Δνση Οικονομικών/ΑΕΑ για εξέταση του θέματος της τυχόν αποζημίωσης του παθόντος. Ακολούθησε η κατάθεση του αρχικού πορίσματος Ε.Δ.Ε., η οποία ωστόσο διατάχθηκε να συμπληρωθεί. Τελικώς, κατατέθηκε η «έκθεση πορίσματος συμπληρωθείσας Ε.Δ.Ε.» και επ' αυτής ελήφθησαν αποφάσεις της αστυνομικής ιεραρχίας. Τέλος, με το (ζ') σχετ. η Δνση Οικονομικών του Αρχηγείου ΕΛ.ΑΣ. ενημέρωσε την Αρχή, για το ως άνω θέμα.

III. ΝΟΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

α). Πειθαρχική διερεύνηση. Οι αστυνομικές έρευνες, όσο και οι προσαγωγές ή συλλήψεις αλλά και εν γένει η περιοριστική της ελευθερίας αστυνομική δράση υπόκειται σε συγκεκριμένους όρους που προβλέπονται από τη νομοθεσία (Σύνταγμα, ΚΠΔ, ΠΔ 141/1991), ώστε κάθε τέτοια ενέργεια θα πρέπει να δικαιολογείται επαρκώς. Ειδικότερα, η ύπαρξη εύλογων υποψιών αντικειμενικά στηριγμένων, η τήρηση του αναγκαίου μέτρου, ο σεβασμός της προσωπικότητας του ατόμου, η ακρίβεια και η επικαιρότητα των τηρουμένων αρχείων αποτελούν ενδεικτικές απαιτήσεις για τη νομιμότητα της αστυνομικής δράσης. Η (αδικαιολόγητη) στέρηση της ελευθερίας ενός ανθρώπου, καθώς

και οι άσκοπες προσαγωγές, για την ίδια γενεσιουργό αιτία, δημιουργούν την ανάγκη διεξοδικής διερεύνησης (κατά το Π.Δ. 120/2008) και διακρίβωσης, από διοικητικής-πειθαρχικής πλευράς, της τυχόν ύπαρξης πειθαρχικών ευθυνών. Ο κατάλληλος τύπος έρευνας εν προκειμένω, όπως έχει ήδη επισημάνει η Αρχή σε σχετική Ειδική έκθεση (7/2004), πρέπει να εξετάζεται ειδικώς και εφόσον υπάρχει σχετική ανάγκη να μην αποφεύγεται η διενέργεια Ένορκης Διοικητικής Εξέτασης (κατ' άρθρ. 26 ΠΔ 120/2008), προκειμένου να μην καταλείπεται αμφιβολία για την πληρότητα, την αρτιότητα και την αντικειμενικότητα της έρευνας.

β). Αποκατάσταση του παθόντος. Η δημόσια διοίκηση δεσμεύεται από την αρχή της νομιμότητας, δρα δηλ. μόνο στο πλαίσιο που επιτρέπει ο νόμος. Συνεπώς, η προσβολή εννόμων αγαθών των πολιτών είναι τότε μόνο δικαιολογημένη όταν επιβάλλεται από το νόμο. Εν προκειμένω, η αδικαιολόγητη στέρηση της ελευθερίας επί οκτώ (8) ημέρες, η ταλαιπωρία, οι δαπάνες και οι εν γένει αρνητικές συνέπειες για τον ενδιαφερόμενο δημιουργούν στη διοίκηση την υποχρέωση αποκατάστασης. Εξάλλου, κατά το άρθρο 105 του Εισαγωγικού νόμου του Αστικού Κώδικα (ΕισΝΑΚ) *«Για παράνομες πράξεις ή παραλείψεις των οργάνων του δημοσίου κατά την άσκηση της δημόσιας εξουσίας που τους έχει ανατεθεί, το δημόσιο ενέχεται σε αποζημίωση, εκτός αν η πράξη ή η παράλειψη έγινε κατά παράβαση διάταξης, που υπάρχει για χάρη του γενικού συμφέροντος.»* Παρέχεται συνεπώς επαρκές νομικό έρεισμα στην Ελληνική Αστυνομία για την υλική ικανοποίηση του θύματος. Επιπλέον, στο άρ. 3 περ. ζ' ν. 3086/2002 προβλέπεται η δυνατότητα «αναγνώρισης απαιτήσεων κατά του Δημοσίου», ως αρμοδιότητα του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους (ΝΣΚ). Στη συγκεκριμένη διαδικασία μπορεί να υπαχθεί και ο εξωδικαστικός καταλογισμός αποζημίωσης. Την προσφυγή στη συγκεκριμένη διαδικασία, άλλωστε, υποδεικνύει η ίδια η διοίκηση (λ.χ. έγγραφο Νομικού Συμβούλου Υπουργείου Δημόσιας Τάξης υπ' αρ. πρωτ. 3915/Φ.10668/28.7.2003). Μάλιστα, προϋπόθεση της σχετικής διαδικασίας αποτελεί η επίσημη υπηρεσιακή διαπίστωση ευθύνης, η οποία εν προκειμένω έχει πληρωθεί μέσω της διενεργηθείσας Ε.Δ.Ε. Σημειώνεται ότι η αστική ευθύνη του δημοσίου είναι αντικειμενική, δηλ. δεν απαιτείται υποκειμενική υπαιτιότητα (δόλος ή αμέλεια) ορισμένου προσώπου, και στη συγκεκριμένη περίπτωση αστυνομικού υπαλλήλου. Εν προκειμένω, η εξ αντικειμένου παρανομία της κράτησης, την οποία αποδέχεται η ΕΛ.ΑΣ., καθιστά εφικτή την αποζημίωση του ενδιαφερόμενου πολίτη αφού προκύπτει ότι η «άδικη κράτηση» οφείλεται σε εσφαλμένες, δηλ. παράνομες, ενέργειες ή παραλείψεις οργάνων της ΕΛΑΣ. (βλ. σχετ. Διοικ. Πρωτ. Αθηνών 2192/2006 ΝΟΜΟΣ).

γ). Παράνομη κατακράτηση. Σύμφωνα με τη διάταξη του άρ. 325 ΠΚ *«όποιος με πρόθεση κατακρατεί άλλον χωρίς την θέλησή του ή του στερεί με άλλον τρόπο την ελευθερία της κίνησης του, τιμωρείται με φυλάκιση».* Από τη διάταξη αυτή προκύπτει

ότι, για τον απαρτισμό της εννοίας του εγκλήματος, απαιτείται, αντικειμενικώς, παράνομη αποστέρηση της ελευθερίας κινήσεως του παθόντος, έστω και για ελάχιστο χρόνο, χωρίς τη συναίνεσή του, η οποία πραγματώνεται, είτε με την κατακράτηση του παθόντος σε περικλειστο χώρο, από τον οποίο εμποδίζεται ή άλλως πως αδυνατεί να εξέλθει, είτε με την καθ' οιονδήποτε τρόπο στέρηση της ελευθερίας κινήσεως αυτού στο χώρο, υποκειμενικώς δε δόλος, ο οποίος περιλαμβάνει τη γνώση, έστω και με την έννοια της αμφιβολίας, των περιστατικών που πραγματώνουν την αντικειμενική υπόσταση του εγκλήματος και τη θέληση ή αποδοχή της παράνομης αποστέρησης της ελευθερίας κινήσεως του παθόντος. Εξάλλου, το έγκλημα της παράνομης κατακράτησης μπορεί να τελεσθεί και από περισσότερους του ενός κατά συναυτουργία, σύμφωνα με το άρθρο 45 ΠΚ. (ΑΠ 466/2010).

IV. Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

Η ΕΛ.ΑΣ. με το αρχικό απαντητικό έγγραφο της (β' σχετ.) επιβεβαίωσε την εσφαλμένη διαπίστωση παραβίασης των όρων του βουλεύματος με το οποίο ο κ. *** απολύθηκε από τη φυλακή. Το σφάλμα αυτό αποδόθηκε στην «εκ παραδρομής» διαβίβαση του βουλεύματος και σε αναρμόδια αστυνομική υπηρεσία (Τ.Α. Άνω Πόλης). Μετά τη σύλληψη του ενδιαφερομένου, και μετά από ενέργειες του ιδίου, ανακλήθηκε το βούλευμα, με το οποίο είχε αρθεί, εν τω μεταξύ, η υφ' όρον απόλυσή του. Ο ίδιος αφέθηκε ελεύθερος μετά από οκτώ (8) συνολικά ημέρες. Παρ' όλα αυτά, οι μεταγενέστερες προσαγωγές του στο Α.Τ. Θερμαϊκού και το Αγ. Παντελεήμονα οφειλόταν στους «ιδίους ως άνω λόγους».

Από την ΕΔΕ που διενεργήθηκε και τη σχετική απόφαση του Γεν. Αστυν. Δ/ντή Θεσσαλονίκης γίνεται δεκτό ότι *«η ανάκληση του υπ' αριθμ. 476 Βουλεύματος προκλήθηκε ως αποκορύφωμα μιας σειράς ατυχών ενεργειών διαφόρων Υπηρεσιών και Αρχών, με πρώτη την αποστολή για παρακολούθηση των περιοριστικών όρων του σε αναρμόδιο Τμήμα Ασφαλείας από αστυνομικό του Τμήματος Αναζητήσεων της Δνσης Ασφαλείας Θεσ/νίκης. Το τελικό αποτέλεσμα των ατυχών αυτών ενεργειών ήταν η κράτηση του ιδιώτη, μέχρι τελικά με νέο Βούλευμα του Συμβουλίου Πλημ/κών Χανίων να αφεθεί ελεύθερος»*. Εξάλλου, οι μεταγενέστερες προσαγωγές οφείλονται στο γεγονός ότι δεν *«έγιναν ενέργειες από το Τμήμα Αναζητήσεων της Δ/νσης Ασφαλείας Θεσ/νίκης για τη διαγραφή»* των εκκρεμοτήτων από την εφαρμογή διωκτικών εγγράφων του συστήματος Police on Line.

Εν κατακλείδι, αν και οι *«προαναφερθείσες πράξεις και παραλείψεις των αστυνομικών χαρακτηρίζονται από πειθαρχικής πλευράς ως πλημμελής εκτέλεση των καθηκόντων τους»* εντούτοις, αφενός συντρέχει περίπτωση παραγραφής και αφετέρου *«δεν κατέστη δυνατό να διακριβωθεί τι ακριβώς συνέβη στο Τμήμα αναζητήσεων»* ώστε να

αποδοθούν οι ανάλογες πειθαρχικές ευθύνες στους υπαιτίους. Κατ' αποτέλεσμα η υπόθεση ετέθη στο αρχείο.

Εξάλλου, ως προς το ζήτημα της αποκατάστασης του παθόντος, το Αρχηγείο της Ε.Λ.ΑΣ. (Δνση Οικονομικών) ενημέρωσε την Αρχή ότι δεν προβλέπεται στο Π.Δ. 14/2001 τέτοια περίπτωση καταβολής αποζημίωσης, καθώς η υπηρεσία μεριμνά μόνο για την εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων, συμβιβαστικών πράξεων και την έκδοση καταλογιστικών πράξεων.

Συνοψίζοντας, η ΕΛ.ΑΣ. αναγνώρισε ότι η κράτηση του κ. *** για οκτώ (8) ημέρες και η προσαγωγή του δύο (2) φορές και παραμονή για επτά (7) ώρες σε αστυνομικά τμήματα οφειλόταν αποκλειστικά σε δικές της «εσφαλμένες» πράξεις ή παραλείψεις. Παράλληλα, απέρριψε την πρόταση οικονομικής (ρητώς) και ηθικής (σιωπηρώς) αποκατάστασης του παθόντος.

V. ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙΣ.

Στη συγκεκριμένη υπόθεση προκύπτουν, από τη συνδυαστική μελέτη των παραπάνω δεδομένων, οι ακόλουθες διαπιστώσεις:

- Η Ελληνική Αστυνομία (Τμ. Αναζητήσεων της Δνσης Ασφαλείας Θεσ/νίκης) εσφαλμένα έστειλε πλην του ορθού και σε αναρμόδιο Τ.Α. το υπ' αριθμ. 476/2007 βούλευμα του Συμβ.Πλημ. Χανίων. Από την Ε.Δ.Ε. δεν αποδίδεται πειθαρχική ευθύνη σε κανένα αστυνομικό, για την ενέργεια αυτή.

- Η Εισαγγελία Πρωτοδικών και το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών Χανίων αποφάνθηκαν για την άρση της υφ' όρον απόλυσης, παρ' ότι υπήρχαν αντιφατικές εκθέσεις παρουσίασης του κ. *** αφενός από το Τ.Α. Τούμπας που είχε οριστεί, το οποίο βεβαίωνε, κάθε μήνα, τη τήρηση των όρων από τον απολυθέντα και αφετέρου το Τ.Α. Άνω Πόλης, το οποίο ενημέρωσε για το αντίθετο. Η υπόθεση αυτή χρήζει διερεύνησης αρμοδίως. Κατ' αποτέλεσμα, όπως προαναφέρθηκε, ο κ. *** , συνελήφθη και κρατήθηκε, για διάστημα οκτώ (8) ημερών, προκειμένου να εκτίσει το υπόλοιπο της ποινής του. Χρειάστηκαν δικές του ενέργειες με το αντίστοιχο κόστος, μέσω δικηγόρου, για να ανακληθεί το βούλευμα με το οποίο ήρθη η υφ' όρον απόλυσή του.

- Παρ' ότι η υπόθεση, μετά τη αρχική σύλληψη και κράτηση του ενδιαφερόμενου, διευκρινίστηκε, η Ελληνική Αστυνομία δεν διέγραψε από τον κατάλογο καταζητούμενων προσώπων τον κ. ***. Αυτό όμως δεν συνέβη ούτε και μετά τη πρώτη προσαγωγή του στο Α.Τ. Θερμαϊκού, όπου και πάλι, αν και προέκυψε ότι ο ενδιαφερόμενος δεν ήταν πραγματικά καταζητούμενος, δεν διαγράφηκε από το σχετικό κατάλογο της ΕΛΑΣ. Κατ' αποτέλεσμα, ο ενδιαφερόμενος προσήχθη δύο (2) φορές σε αστυνομικούς ελέγχους,

καθότι εμφανιζόταν καταζητούμενος. Και πάλι όμως, από τη ΕΔΕ δεν αποδίδεται πειθαρχική ευθύνη σε κανένα αστυνομικό, για την ενέργεια αυτή.

- Οι παραπάνω ενέργειες των αστυνομικών οργάνων συνιστούν, και κατά την ΕΔΕ (σελ. 14) πλημμελή εκτέλεση υπηρεσίας και ως εκ τούτου πειθαρχικό παράπτωμα (αρ. 13 § ε΄ ΠΔ 120/2008). Επιπλέον, όμως, η στέρηση της ελευθερίας του ενδιαφερομένου, χωρίς τη θέλησή του και χωρίς νόμιμο λόγο συνιστά «παράνομη κατακράτηση» κατ' αρ. 325 ΠΚ. Παράλληλα, βέβαια, υπάρχει ανάγκη για την ηθική και υλική αποκατάσταση του παθόντος, ο οποίος υπέστη μια σοβαρή σωματική και ψυχική ταλαιπωρία, αφενός με τη καταβολή εύλογης αποζημίωσης, λόγω της παράνομης κράτησής του, και αφετέρου για έκφραση συγγνώμης για αυτόν, στο πλαίσιο της καλής (αστυνομικής) διοίκησης και σε ένδειξη σεβασμού προς τον πολίτη, σε περίπτωση άστοχης βλάβης του.

- Η Ελληνική Αστυνομία αρχικώς υπέπεσε σε πολλαπλά διοικητικά σφάλματα (αποστολής σε λάθος Τ.Α., δύο φορές μη διαγραφή), πράγμα που σημαίνει ότι πρέπει να επανεξετάσει τα κενά και τις αστοχίες του υφισταμένου συστήματος διαχείρισης των συγκεκριμένων δικτυικών εγγράφων και τήρησης των καταλόγων καταζητούμενων προσώπων. Επιπλέον δεν κατάφερε να ανεύρει το ακριβές σημείο των σφαλμάτων αλλά ούτε και να εντοπιστεί το τυχόν υπεύθυνο άτομο, οπότε διαφαίνεται πρόβλημα τόσο στην ιχνηλασιμότητα των διαδικασιών όσο και την ελεγχιμότητα των αστυνομικών υπαλλήλων, αλλά και τη γενικότερη ανάγκη διαφάνειας και λογοδοσίας.

- Η ΕΛ.ΑΣ. αρνήθηκε να προχωρήσει σε ηθική και υλική αποκατάσταση του παθόντος, δηλ. καταβολής αποζημίωσης και έκφρασης συγγνώμης, παρ' ότι αναγνώρισε με επίσημο τρόπο την πλήρη ευθύνη της, στην σωματική και ψυχική ταλαιπωρία του ενδιαφερομένου. Η στάση αυτή δεν είναι ορθή, από νομικής και διοικητικής απόψεως.

Συνοψίζοντας: Ο ενδιαφερόμενος, όπως αναφέρεται και στην ΕΔΕ (σελ. 14), «*υπέστη ταλαιπωρία, κρατήθηκε αδικώς για οκτώ μέρες και προσήχθη σε δύο υπηρεσίες όπου παρέμεινε για κάποιες ώρες*». Πλέον τούτων όμως υπεβλήθη σε δαπάνες για τη χρήση υπηρεσιών δικηγόρου, ώστε να ανατρέψει το βούλευμα του Συμβ. Πλημ. Χανίων, ενώ ο ίδιος υποστηρίζει ότι έχασε τη θέση εργασίας του, λόγω της πολυήμερης απουσίας του. Πάντως, ενώ ο ίδιος δεν φέρει καμιά ευθύνη και εντοπίζονται τα σφάλματα στις ενέργειες της ΕΛ.ΑΣ., δεν αποδίδεται πειθαρχική ευθύνη, λόγω αδυναμίας εξατομίκευσης αυτής.

VI. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ - ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Στη προκειμένη υπόθεση, η ΕΛ.ΑΣ. έβλαψε αδικαιολόγητα έναν πολίτη, στερώντας την ελευθερία του για οκτώ (8) ημέρες και υποβάλλοντάς τον σε ταλαιπωρίες, χωρίς παράλληλα για αυτόν τον σοβαρό λόγο να αποδοθούν ευθύνες, να υπάρξουν οργανωτι-

κές αλλαγές ή να αποζημιωθεί ο πολίτης. Μια τέτοια στάση, όμως, δεν ανταποκρίνεται στο πρότυπο της σύγχρονης αστυνομίας που επιθυμεί να οικοδομήσει φιλικές σχέσεις με τον πολίτη. Αυτό προεχόντως σημαίνει ότι όταν σφάλει, θα προβαίνει σε έμπρακτες ενέργειες διόρθωσης.

Προκύπτει συνεπώς ανάγκη:

α) να διερευνηθεί η δυνατότητα, είτε με βάση το ισχύον δίκαιο είτε με σχετική τροποποίηση της ισχύουσας νομοθεσίας, εφόσον έχει προηγηθεί σχετική διοικητική έρευνα που αναγνωρίζει ευθύνη της Διοίκησης,

- καταβολής εύλογης αποζημίωσης στον παθόντα και

- έγγραφης αναγνώρισης του σφάλματος και έκφρασης συγγνώμης προς αυτόν.

β) να μελετηθούν οργανωτικές αλλαγές οι οποίες θα καθιστούν δυνατή την ακριβή παρακολούθηση των διοικητικών διαδικασιών και την απόδοση προσωπικής ευθύνης σε αντίστοιχες περιπτώσεις διοικητικών σφαλμάτων (ενίσχυση ιχνηλασιμότητας και λογοδοσίας),

Σύμφωνα με όλα τα παραπάνω, ο Συνήγορος του Πολίτη παρακαλεί, κατά το άρθρ. 4 § 6 του ν.3094/2003, τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη να παράσχει πλήρη και αιτιολογημένη απάντηση στις ως άνω προτάσεις.

Επιπλέον, επειδή διαπιστώνεται αφενός η εμπλοκή της Εισαγγελικής Αρχής στην υπόθεση και αφετέρου η πιθανότητα τέλεσης ποινικού αδικήματος, το πόρισμα διαβιβάζεται στον αρμόδιο εισαγγελέα, κατ' εφαρμογή της διατάξεως του άρθρου 4 § 12 του ν.3094/2003.

Καλλιόπη Σπανού
Συνήγορος του Πολίτη

Πληροφορίες:

Ευτ. Φυτράκης (τηλ.: ***)

Διαβίβαση

ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ
Λεωφ. Αλεξάνδρας – 121, 115 22 Αθήνα

Κοινοποίηση

ΑΡΧΗΓΕΙΟ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ
- Διεύθυνση Αστυνομικού Προσωπικού
- Διεύθυνση Οργάνωσης και Νομοθεσίας
Π.Κανελλοπούλου – 4, 101 77 Αθήνα

Κύριο *** **
(διά της κ. *** ***)
*** **